

NEZAVISNO DRUŠTVO NOVINARA VOJVODINE

Zmaj Jovina 3/l, Novi Sad

021 472 3180

064 9288 740

ndnv@sezampro.rs

www.ndnv.org

Novi Sad, 16. 2. 2011.

Radna biografija Dimitrija Boarova

Dimitrije Boarov je u novinarstvo ušao 1968. godine, preko "Indexa", lista studenata Univerziteta u Novom Sadu, u kome je 1969. godine bio i v.d. glavnog i odgovornog urednika. Profesionalnu novinarsku karijeru počeo je u beogradskom nedeljniku "Ekonomska politika" 1971. godine. Tokom služenja vojnog roka, 1974. godine je bio u vojnom listu „Za domovinu“ u Zagrebu.

U Informativno-politički program na srpskohrvatskom jeziku Televizije Novi Sad, Boarov je prešao oktobra 1974. godine, gde je do januara 1989. godine radio na poslovima novinara privredne rubrike, urednika privredne rubrike, urednika dnevnika i zamenika glavnog urednika IPP na sh jeziku (a sa tog položaja smenjen je nakon promene uređivačke politike TV NS, posle oktobarskih događaja u Novom Sadu 1988. godine). Tokom rada u TV NS, Boarov je sarađivao sa beogradskim nedeljenikom NIN, novosadskim dnevnikom "Dnevnik" i zagrebačkim nedeljnikom „Privredni vjesnik“..

U razdoblju 1989-91 bio je dopisnik "Privrednog vjesnika" iz Zagreba, a redovno je svoje privredne analize objavljivao i u zagrebačkom političkom nedeljniku "Danas", novosadskom dvonedeljniku "Stav" i sarajevskom nedeljniku "Nedjelja". Potom je jedan od deset novinara-osnivača beogradskog nedeljnika "Vreme", oktobra 1990. godine, a u tom listu se i zaposlio maja 1991. godine. Između juna 1996. i oktobra 1998. godine bio je zamenik glavnog urednika "Naše Borbe" u Beogradu, a posle zabrane ovog lista vratio se u "Vreme". Od novembra 2006. godine zaposlen je kao nastavnik (viši predavač) na Odseku za medijske studije Filozofskog fakulteta Univerziteta u Novom Sadu.

U razdoblju između 1988. i 2010. godine redovno je saradivao kao spoljni saradnik i u "Nezavisnom", nekadašnjem listu Nezavisnog društva novinara Vojvodine, u nekadašnjem "Politikinom" mesečniku "Poslovni krug", u Radio Slobodnoj Evropi u Pragu, "Helsinškoj povelji" u Beogradu, nekadašnjem novosadskom nedeljniku "Vojvodina", u programu Radija BBC na srpskom jeziku, novosadskom dnevniku "Građanski list", u mesečniku "Link", u Radiju B-92 i u njegovoj poznatoj emisiji "Peščanik", u beogradskom dnevniku „Danas", u mesečniku CORD u Beogradu, a bio je i scenarista serijala o makroekonomskoj politici Televizije B-92, pisao je i za Informativnu agenciju Beta i za druge nezavisne informativne agencije i listove u zemlji i inostranstvu. Danas je redovni spoljni saradnik nedeljnika "Vreme" u Beogradu i beogradskog dnevnika "Danas".

U razdoblju između 1998. i 2000. godine bio je predsednik Nezavisnog društva novinara Vojvodine i član Upravnog odbora Nezavisnog udruženja novinara Srbije (NUNS-a), a od maja 2006. godine je član Upravnog odbora Radiodifuzne ustanove Vojvodine.

Za žurnalistički rad nagrađen je nagradom "Svetozar Marković-Toza" Društva novinara Vojvodine (1986. godine), nagradom za publicistiku novosadskog "Dnevnika" i Izvršnog veća Skupštine Vojvodine "Svetozar Miletić" (2002. godine), nagradom za novinarsku hrabrost i istraživačko novinarstvo "Stasa Marinković" beogradskog "Danasa" (2007. godine), Februarskom nagradom grada Novog Sada za 2008. godinu (2009) i beogradskom novinarskom nagradom „Jug Grizelj" (2009).

Objavio je više publicističkih knjiga: *Ima li još Vojvodine* (1996), *Apostoli srpskih finansija* (Beograd, 1997), *Politička istorija Vojvodine* (Novi Sad, 2001), *Kako je Novi Sad pobedio 1998-2000* - u koautorstvu sa Milenom Putnik (Novi Sad, 2004), *Autonomija se isplati* (Novi Sad, 2002), monografiju *Dr Laza Paču* (Novi Sad, 2006) i više drugih samostalnih publikacija.

Njegovi autorski radovi su objavljeni i u desetak zbornika - na primer, poglavlje u zborniku *Der Juslawien-Krieg*, Gottingen, 1999, (page 88-94), rad u zborniku *Dimitrije Davidović večiti savremenik 1789-2009*, Beograd, 2009, (str 95-1109, a napisao je predgovore za: Dejan Verčić, Franc Zavrl, Petja Rijavec, Galjina Ognjanov, Andrea Brbaklić, *Odnosi s medijima*, Beograd, 2004; *Zbirka godišnjih izveštaja, zakona o berzanskom poslovanju i statuta Beogradske berze (1894-2004)*, Beograd, 2004, itd.

Bio je član eksperstske grupe nevladine organizacije "Forum iuris" u Novom Sadu, koja je sastavila *Projekat Ustava Republike Srbije* (2002), a kao saradnik Medija centra u Beogradu, posle oktobra 2000. godine, učestvovao je i u pripremi novih zakona o informisanju i radiodifuziji. Kao

član četvoročlane komisije koautor je i teksta *Kodeksa novinara Srbije*, koji su usvojili NUNS i UNS.

Tokom duge novinarske karijere Dimitrije Boarov je pretežno pisao o makroekonomskim, finansijskim i energetske temama.

Dimitrije Boarov je u novinarstvo ušao preko "Indexa", lista studenata Univerziteta u Novom Sadu, burne 1968. godine. U proleće 1969. godine bio je i v.d. glavnog i odgovornog urednika ovog lista.

Profesionalnu novinarsku karijeru počeo je u beogradskom nedeljniku "Ekonomska politika" 1971. godine.

Tokom odsluženja vojnog roka bio je u redakciji vojnog lista Pete armijske oblasti "Za domovinu" u Zagrebu (1974. godine).

U Informativno-politički program na srpsko hrvatskom jeziku Televizije Novi Sad, Boarov je prešao krajem 1974. godine, gde je do početka 1989. godine radio na poslovima novinara privredne rubrike, urednika privredne rubrike, urednika dnevnika i zamenika glavnog urednika IPP na sh jeziku (a sa tog položaja smenjen je nakon promene uređivačke politike TV NS posle oktobarskih događaja u Novom Sadu 1988. godine). Tokom rada u TV NS, Boarov je saradivao sa beogradskim nedeljenikom NIN i novosadskim dnevnikom "Dnevnik". Nagradu "Svetozar Marković-Toza", Društva novinara Vojvodine, dobio je 1986. godine.

U razdoblju 1989-91 bio je dopisnik Privrednog vjesnika iz Zagreba, a redovno je svoje privredne analize objavljivao u zagrebačkom nedeljniku "Danas", novosadskom dvonedeljniku "Stav" i sarajevskom nedeljniku "Nedjelja". Jedan je od deset novinara-osnivača beogradskog nedeljnika "Vreme" 1990. godine, a u tom listu zaposlio se 1991. godine. Između 1996. i 1998. godine bio je zamenik glavnog urednika "Naše Borbe" u Beogradu, a posle zabrane ovog lista vratio se u "Vreme", gde je i danas zaposlen. Tokom poslednjih petanestak godina redovno je saradivao u "Nezavisnom", nekadašnjem listu Nezavisnog društva novinara Vojvodine, nekadašnjem "Politikinom" "Poslovnom krugu", u Radio Slobodnoj Evropi, "Helsinškoj povelji", nekadašnjem novosadskom nedeljniku "Vojvodina", u programu Radija BBC na srpskom jeziku, u Radiju B-92, u Beti i drugim nezavisnim informativnim agencijama i listovima u zemlji i inostranstvu, te u novosadskim dnevnim listovima. Danas je i redovni spoljni saradnik novosadskog dnevnika "Građanski list".

U razdoblju između 1998. i 2000. godine bio je predsednik Nezavisnog društva novinara Vojvodine i član Upravnog odbora Nezavisnog udruženja novinara Srbije (NUNS-a).

Objavio je više publicističkih knjiga: *Ima li još Vojvodine* (1996), *Apostoli srpskih finansija* (1997), *Politička istorija Vojvodine* (2001) – za

koju je dobio nagradu za publicistiku "Svetozar Miletić" za 2002. godinu i u koautorstvu sa Milenom Putnik, *Kako je Novi Sad pobedio 1998-2000* (2004). Njegovi autorski radovi su objavljeni i u desetak zbornika, mesečnika i drugih publikacija, a napisao je i predgovore za desetak stručnih knjiga drugih autora.

Održao je više predavanja u *Novosadskoj novinarskoj školi*, na odseku za žurnalistiku Filozofskog fakulteta u Novom Sadu, a bio je učesnik i na više desetina okruglih stolova posvećenih privredi, novinarstvu i politici. Bio je član radne grupe nevladine organizacije "Forum iuis" u Novom Sadu, koja je sastavila *Projekat Ustava Republike Srbije* (2002), a kao saradnik Medija centra u Beogradu, posle oktobra 2000. godine, učestvovao je i u pripremi novih zakona o informisanju i radiodifuziji.

Dimitrije Boarov nije član ni jedne političke stranke, niti je javni funkcioner.

Образложење предлога

Smatramo da navedeni podaci o novinaru Dimitriju Boarovu i njegovoj javnoj delatnosti proteklih decenija upućuju na zaključak da on ispunjava sve zakonske, profesionalne i moralne uslove za izbor za člana Upravnog odbora Radiodifuzne ustanove Vojvodine i da može dati pravi doprinos transformaciji ove ustanove u javni servis građana Vojvodine u domenu informisanja.

U Novom Sadu,
16. februara 2011.

Nedim Sejdinović,
generalni sekretar NDNV

U prilogu: Pisana saglasnost kandidata da prihvata kandidaturu; izjava kandidata da ne postoje smetnje za njegovo imenovanje, shodno članu 87 stav 4, odnosno članu 92 stav 4 Zakona o radiodifuziji